

ایمان، امید و شک

لویس پوی من (دانشگاه کمبریج، انگلستان)

مردم متدين غالبا با مساله شک در اظهارات ايمانی متدرج در اديان خود روپرورند. اغلب باورهای گزاره ای شرط لازم ونه کافی برای دستگاری تلقی می شوند. اين امر موجب اضطراب در شکاكل می شود و سبب پرسش از اهمیت باور در دین و بطور کلی در زندگی می شود. اين پرسشی است که در فلسفه دین و کلام مسيحي فراموش شده است. در اين مقاله رهیافت دیگری به ايمان عرضه می شود که به نظر نویسنده می تواند در صورت فتدان ايمان دینی بدیل کافی برای آن باشد. اين رهیافت عبارت است از اميد. نویسنده براحتی از ايمان به عنوان اميد ارایه می کند که بدیل تلقی مرسومی است که باور گزارهای "خدا وجود دارد" را چنانکه قول پلتینگا مستلزم آنست، شرط لازم ايمان می کند. به خاطر آنکه مطلب ساده باشد نویسنده تحلیل خود را به مهمترین گزاره در عقاید دینی غربی یعنی این گزاره که خدا وجود دارد، منحصر می نماید، اما این تحلیل را می توان در مورد دیگر گزاره های دینی هم بکار بست. نویسنده اطمینان ندارد که آیا این مباحث مناسبی با تفکر اسلامی هم داشته باشد اما تصور می کند که این مقاله می تواند فتح باب مباحثه ای باشد در باره ايمان و شک میان فلسفه های اسلامی و مسيحي.

بحثی در باره فلسفه دین

آری ل. ملنديك (دانشگاه گروینگن، هلند)

این مقاله در صدد نشان دادن این نکته است که فلسفه دین بر خلاف اهداف گذشته نباید مثلاً دنبال هستی شناسی، معرفتشناسی و فلسفه زبان دینی باشد بلکه باید پدیدارهای دینی را در تمامیت خود از جمله اعاد اجتماعی و عمومی لحاظ نماید. فلسفه اجتماعی قلمرو اصلی در این مرحله است. این مقاله تلاشی است برای در گفتگو با مباحث علمی که در مورد جایگاه دین در (بست) مدرنیته می اندیشنند. این درست نیست که تنها حوزه ویژه و درست دین در دوران مدرنیته عبارتست از حوزه شخصی. ظهور حوزه عمومی از دوران روشنگری نیز فرست های جدیدی به دین می دهد. فيلسوفان دین باید در مورد این گونه تغییر شکل ها تأمل کنند.

براهین وجود شناختی و باور به خدا

جيمز كمپتن باكمير (دانشگاه وستره، آمريكا)

این مقاله به ارزیابی کتاب براهین وجود شناختی و باور به خدا نوشته گراهام اپی می پردازد. این کتاب مبسوط ترین کتاب در این موضوع است. او پس از درآمد تاریخی به این موضوع در غرب دسته بندی جامعی از موضع انجام داده است و در ضمن از هر برهان صورتی بندی و انتقاد کرده است. هر چند وی از موضع آگوستیک و درست فلسفه تحلیلی به بحث پرداخته و نه فلسفه اسلامی اما برای خواننده مسلمان هم ارزشمند است.